

сукупності суспільно небезпечних діянь суттєво ускладнюють ефективну протидію використанню комп'ютерних технологій при здійсненні злочинів.

Для удосконалення технічної складової забезпечення безпеки інформаційного простору насамперед потрібно:

- оновлювати системи безпеки (включаючи антивірус) і операційну систему разом з появою їхніх нових версій;
- створювати резервні копії даних;
- не відкривати підозрілі листи, що приходять на поштову скриньку;
- не скачувати програмне забезпечення з неперевіраних або підозрілих джерел;
- оновити операційні системи і системи безпеки;
- заблокувати ір-адреси і доменні імена, з яких відбувалося поширення шкідливих файлів;
- заборонити зберігання паролів в LSA Dump у відкритому вигляді
- замінити всі паролі на складні для запобігання брута за словником;
- поставити блокування спливаючих вікон;
- застосувати сучасні засоби виявлення вторгнень і пісочницю для аналізу файлів.
- заборонити виконання таких завдань, як viseron, rhaegal, drogon.

***Романюк А. М.,** курсант 2-го курсу навчально-наукового інституту № 2 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук **Чабанюк В. Д.***

ЖІНКА ЯК СУБ'ЄКТ ЗЛОЧИНУ

Вивченню сфери кримінально-правових досліджень злочинності серед жінок приділяють недостатньо уваги, з огляду на що ця проблема залишається нагальною. Однак, попри суб'єктивне ставлення до зазначеного питання, ця проблема є

соціальною реальністю, а отже, заслуговує на детальний розгляд, обговорення та висвітлення найбільш важливих аспектів тематики.

Адже, детально досліджуючи чинний КК України, можливо виділити лише одну статтю, що стосується лише відповідальності жінки, – умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини (ст. 117 КК України).

Лише в п. 4 ст. 66 КК України визнається обставиною, що пом'якшує відповідальність, учинення злочину жінкою в стані вагітності.

У КК України наявні дві статті, які передбачають умови і порядок звільнення жінки від відбування покарання: 1) ст. 79 – звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років; 2) ст. 83 – звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років.

Ці норми можуть бути застосовані лише відносно жінок вагітних і таких, що мають малолітніх дітей. Тобто не до всіх жінок, а отже, взагалі і не до жінок, а до їх дітей. Проблема знайшла своє відображення в дослідженнях таких науковців, як І. О. Кирилова, В. Є. Квашис, Франціск Р. Вейс, Г. Бушан, М. Дубінський, Сімона де Бовуар, О. Б. Лисягін, Г. Ф. Хохряков, Т. А. Шмаєва.

Визначення особливостей кримінальної відповідальності жінок у різні часові періоди історії України передбачає аналіз основних джерел права на певному етапі. Саме завдяки даному раціональному способу впорядкування масиву емпіричної та теоретичної інформації ми зможемо детальніше розглянути становище жінки у кожний період, її права та можливості тощо.

Витоки особливостей кримінальної відповідальності жінок в Україні доводять, що природна відмінність жінок визнавалася, але це спричиняло (в більшості випадків) настання негативних наслідків, ніж позитивних, або ж ніяких взагалі. Кримінальна, кримінально-виконавча політика не визнавала причин для існування жіночого питання. На жаль, останнє стосується і проблем сьогодення у сфері застосування кримінальної відповідальності щодо жінок, які вчинили злочин.

У КК України не передбачено особливостей кримінальної відповідальності жінки, окрім ст. 117, ч. 2 ст. 135. Стаття 117 КК України визначає, що: «Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини під час пологів або відразу після пологів – карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк». У ч. 2 ст. 135 КК України встановлено, що: «...Ті самі дії, вчинені матір'ю стосовно новонародженої дитини, якщо матір не перебувала в обумовленому пологами стані, – караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк». Отже, обидві статті з КК України поєднані – вони встановлюють кримінальну відповідальність лише для жінки-матері.

Аналіз кримінально-виконавчого законодавства вказує на відсутність окремої системи кримінально-виконавчих норм, які б виключно регулювали виконання та відбування покарання жінками засудженими до позбавлення волі. Хоча варто зазначити, що у Кримінально-виконавчому кодексі України передбачено декілька статей, що розкривають особливості відбування жінками покарання у виді позбавлення волі. Такими нормами є ст. 18, 92, 101, 108, 111, 112, 115, 118, 120, 132, 141, 142 КВК України. Їх аналіз дає змогу дійти висновку, що особливості відбування покарання у виді позбавлення волі зводяться до встановлення у статтях КВК України певних пом'якшень режиму тримання та особливостей влаштування побуту жінок. Пом'якшення режиму тримання пояснюється відношенням до жінки у нашому суспільстві, в тому числі і до засуджених жінок, їх фізіологічними та фізичними особливостями.

Отже, вказана проблема потребує ще більше уваги з боку кримінального законодавства, адже жінка є специфічним суб'єктом кримінальної відповідальності, оскільки за чинним законодавством існують суттєві відмінності у визначенні щодо них форм кримінальної відповідальності, системи покарання, умов та порядку їх виконання.